

Det er hensigten, at løbetiden skal være fast og ensartet for alle lån. Der kan i begyndelsen tænkes en afdragsordning, hvorefter lånene tilbagebetales med $\frac{1}{10}$ årligt, men en anden afdragstakt kan senere tænkes indført, bl. a. betinget af hensynet til fondens likviditet.

Risikoen for den yderste del, f. eks. 20 pct. af det enkelte lån, kunne tænkes båret af det formidlende pengeinstitut for at fritage fonden for en selvstændig vurdering af engagementet.

Der bør være adgang for fondens repræsentantskab til at gøre lån betinget af medbestemmelse for lønmodtagerne gennem indførelse af normale samarbejdsudvalg, hvor disse ikke allerede findes, i overensstemmelse med de centrale regler herom. Tilsynet med, at et sådant vilkår overholdes, må udøves, ikke af pågældende pengeinstitut, men af lønmodtagerne på virksomheden. Såfremt vilkåret ikke skulle blive overholdt, bør lånet være forfaldent til betaling.

Som oven for anført er det ikke hensigten, at lånevilkårene skal forhandles hvert år. Derimod bør opsigelse fra fondens side kunne ske med 1 månedes varsel såvel for indestående lån som for fremtidig indeståelse i tilfælde, hvor virksomheden har mistet sin kreditværdighed. Herudover skal fonden kunne udøve almindelige kreditorbeføjelser i tilfælde af misligholdelse.

Også en virksomhed med over 50 ansatte har ved omdannelse til aktieselskab ret til efter *stk. 3* at vælge mellem indfrielse eller konvertering af de ydede lån.

Til kapitel 6.

Anbringelse af fondens frie midler.

Til § 22.

Det er formålet med bestemmelsen at sætte fonden i stand til at kanalisere fondsmidlerne hen til de dele af erhvervslivet, hvor vækstmulighederne og kapitalbehovet er størst, og hvor det derfor er væsentligt at give lønmodtagerne andel i værditilvækst og størst mulig medindflydelse. Bestemmelsen angiver derfor kun de rammer, inden for hvilke fondens repræsentantskab skal udstikke de nærmere retningslinier for anbringelsen af fondens frie midler. Om de principper for kapitalanbringelsen, som i den forbindelse kan komme i betragtning kan anføres følgende:

1. Det bør tilstræbes, at fondens placeringspolitik skal harmonere med den almindelige økonomiske politik og kreditpolitik, som regeringen og Danmarks Nationalbank ønsker fulgt.

Det bør undgås, at retningslinierne indeholder regler om ligelig fordeling mellem de enkelte

erhvervsgrene og brancher, hvorved de kunne føre til en fastlåsning af erhvervsstrukturen.

Fonden skal have mulighed for at gå ind i investeringer med særlige risici; der tænkes her især på større virksomheder, der for at overleve skal gennemgå en strukturtilpasningsproces med et stort kapitalbehov.

2. Med hensyn til placering af fondsmidler i aktier bemærkes, at det danske aktiemarked er af et forholdsvis beskedent omfang, og mulighederne for køb af aktier på børsen eller ved fri handel er derfor begrænsede. Bestemmelserne i § 23 om, at fonden højst kan eje aktier i et selskab svarende til halvdelen af selskabets aktiekapital, gælder også for de aktier, som fonden erhverver ved hjælp af de frie midler, og vil derfor på længere sigt begrænse fondens muligheder for at foretage sådanne frie køb.

Det vil fortrinsvis være gennem deltagelse i nyttegning af aktier, enten ved at deltage i nyemissioner af aktier i det omfang, fonden skønner, at der er rimeligt grundlag for at støtte en ekspansion af den pågældende virksomhed eller ved køb af aktier ved nystiftelse af selskaber, at fonden får mulighed for at tilføre erhvervslivet ny, ansvarlig kapital. Derimod vil aktiekøb på det frie marked primært ikke tilføre erhvervslivet, men derimod aktiesælgeren, kapital. Der vil derfor næppe i større omfang være grundlag for fonden at foretage sådanne indkøb af aktier, medmindre medindflydelseshensyn i de enkelte tilfælde taler herfor.

3. Fonden kan indskyde kapital som kommanditindskud (hvorved forstås ansvarlige indskud, som deltager i en virksomheds vinding og tab uden at forpligte indskyderne personligt). Det må dog ved kapitalindskud af denne art dels tages i betragtning, at det vil være nødvendigt for fonden at træffe aftale herom i det enkelte tilfælde, dels vil der gennem kommanditindskud oftest kun kunne opnås en mere begrænset medindflydelse, idet dispositionsretten som regel ligger hos komplementaren (den personligt ansvarlige deltager i kommanditselskabet). Selv om der normalt ikke følger nogen direkte medindflydelse med denne anbringelsesform, må det dog skønnes, at der især i de første år kan være grundlag for at søge indgået aftaler med virksomheder om kommanditindskud.

På længere sigt vil der formentlig vise sig mulighed for etablering af generelle aftaler om fondens anbringelse af ansvarlig kapital på forskellig måde, der tilgodeser medindflydelseshensynet.